

Dosarul nr. 3ra-485/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (D. Bosîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Elit-Vadimax” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și s-a menținut hotărârea din 06 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central

c o n s t a t ă:

La 25 iulie 2016, SRL „Elit-Vadimax” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 16 iunie 2016 SA „Moldovagaz”, pe marginea cazului de încălcare a clauzelor contractuale admise de către consumatorul SRL „Elit-Vadimax” la locul de consum din str. XXXXX (02/0263), a emis decizia nr. 16, prin care s-a decis de a efectua calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 280 de zile (04 august 2015 – 10 mai 2016), în sumă totală de 243.491,27 de lei.

Din conținutul deciziei respective rezultă că din materialele prezentate de către operatorul de rețea SRL „Cahul Gaz”, și anume: Actul de demontare a EMG din 10 mai 2016; Nota Informativă din 19 mai 2016; Actul de control al EMG din 04 august 2015; procesul-verbal privind darea în exploatare a EMG din 17 noiembrie 2012; rezultatele examinării tehnico-științifice nr. 354 din 09 iunie 2016 și nr. 294 din 10 mai 2016; copia contractului de furnizare din 07 iunie 2014; copia contractului de furnizare din 01 ianuarie 2016, precum că s-a constatat că sigiliul din plumb, aplicat anterior echipamentului de măsurare BK-G6Ct nr. 29153804 a fost înlăturat, cu sigilarea repetată a contorului dat cu altul contrafăcut. Pe suprafața inferioară a sigiliului amplasat pe capacul sumatorului al echipamentului de măsurare BK-G6CT nr. 29153804, există urme de intervenție străină.

Depistarea urmelor parvenite prin influență străină asupra sigiliului nr. 0936756, fără utilizarea echipamentului special, este imposibilă.

La 14 iulie 2016, s-a adresat cu cerere prealabilă către SA „Moldovagaz”, solicitând anularea deciziei nr. 16 din 16 iunie 2016 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, însă prin scrisoarea nr. 05/12-317 din 18 iulie 2016, aceasta a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Consideră reclamanta că decizia contestată a fost emisă ilegal, deoarece conform pct. 24 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, la încheierea contractului de furnizare a gazelor naturale cu consumatorii finali existenți sau pentru locurile de consum care nu sunt deconectate de la rețeaua de gaze naturale, operatorul de rețea este obligat la solicitarea furnizorului să efectueze controlul echipamentului de măsurare și a sigiliilor aplicate acestuia și să întocmească actul de control al echipamentului de măsurare, în două exemplare. Actul de control al echipamentului de măsurare se semnează de personalul operatorului de rețea și de consumatorul final. Un exemplar al actului de control al echipamentului de măsurare se înmânează consumatorului final, iar o copie se transmite de către operatorul de rețea furnizorului, în cel mult 2 zile lucrătoare de la data întocmirii acestuia. Concomitent cu controlul echipamentului de măsurare, operatorul de rețea verifică corespunderea instalației de utilizare cu proiectul. În cazul în care instalația de utilizare nu corespunde proiectului, solicitantul îndeplinește indicațiile operatorului de rețea cu privire la eliminarea încălcărilor constatate, indicate în prescripție.

Astfel, la momentul încheierii contractului de furnizare a gazelor naturale, reprezentanții părții nu au întocmit Act de control al echipamentului de măsurare.

Afară de aceasta, perioada de calcul a consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal indicată în decizia contestată (04 august 2015 – 10 mai 2016), nicidecum nu poate constitui 280 de zile, or, controlul efectuat a avut loc la 10 mai 2016, iar contractul de furnizare a gazelor naturale a fost încheiat la 01 ianuarie 2016.

A susținut reclamanta că potrivit pct. 76 lit. m) din Regulamentul vizat supra, operatorul de rețea este obligat să întocmească actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, în cazul intervenției consumatorului final în funcționarea echipamentului de măsurare care a dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale, în cazul consumului de gaze naturale prin evitarea echipamentului de măsurare și în cazul conectării neautorizate a aparatelor și a instalațiilor de gaze naturale la rețeaua de gaze naturale și să transmită actul întocmit și probele aferente furnizorului.

Or, act de depistare a încălcării clauzelor contractuale de către reprezentanții părții la data de 10 mai 2016 nu a fost întocmit.

A notat reclamanta că în cererea sa prealabilă din 14 iulie 2016, a atenționat părții că potrivit procesului-verbal din 10 mai 2016 privind darea în exploatare a echipamentului de măsurare a contorului de gaze naturale de pe adresa de consum: XXXXX, nu au fost depistate careva nereguli, inclusiv și la sigilii.

Mai mult ca atât, conform Actului din 10 mai 2016 privind demontarea utilajului de măsurare de consum, în rubrica 4 și 5, nu s-a menționat nimic despre faptul dacă sigiliile au fost în careva mod deteriorate.

Pe lângă acestea, în rubrica 7 din aceleași Act din 10 mai 2016, este indicat că utilajul de consum este împachetat, sigilat pentru expedierea acestuia de către consumatorul final la efectuarea cercetării tehnico-științifice și consumatorul final este în drept de a alege

instituția respectivă în acest sens și a participat la efectuarea expertizei, cercetării tehnico-științifice.

A declarat reclamanta că reprezentanții SA „Moldovagaz”, care au efectuat demontarea echipamentului de măsurare, nu i-au explicat drepturile, ceea ce contravine legislației în vigoare, lezându-i în așa mod drepturile sale constituționale.

Nu a fost formată comisie privind examinarea încălcărilor depistate, cu participarea sa pentru a-și expune dezacordul și obiecțiile față de acestea, lipsind-o de posibilitatea de a da careva explicații pe marginea faptului dat.

La fel, pârâta contrar prevederilor pct. 126 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, nu a invitat-o să participe la efectuarea constatărilor tehnico-științifice, aflând despre rezultatele expertizei echipamentului de măsurare a gazelor naturale după ce i-a fost înmănată copia raportului de expertiză, întocmit în limba rusă.

A reiterat că reieșind din conținutul Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 294 din 10 mai 2016, expertul nu a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru o concluzie vădit-falsă conform art. 312 din Codul penal.

Mai mult decât atât, expertul nu a dat răspuns la toate întrebările formulate, concluzia acestuia fiind succintă și incompletă.

A invocat că nefiind de acord cu Raportul de expertiză nr. 294 din 10 mai 2016, a solicitat în cadrul aceleiași instituții efectuarea unei expertize repetate.

Astfel, din Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 354 din 09 iunie 2016, întocmit de către Centrul Expertize Independente „CEXIN”, rezultă că concluzia expertului, expusă anterior în Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 294 din 10 mai 2016, este incorectă, combătută în întregime cu concluzia constatării tehnico-științifice ulterioare, potrivit căreia indici de sustragere a gazelor naturale nu au fost depistate.

Respectiv, din Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 354 din 09 iunie 2016, se demonstrează faptul imposibilității sustragerii gazelor naturale de către SRL „Elit-Vadimax”.

Cu toate acestea, concluzia expusă în Raportul de expertiză r. 355 din 09 iunie 2016 a fost ignorată de către furnizor și la emiterea deciziei nr. 16 din 16 iunie 2016, nu s-a pronunțat în general asupra acestui fapt.

În contextul expus, a cerut SRL „Elit-Vadimax” anularea deciziei nr. 16 din 16 iunie 2016 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, emisă de către șeful SFGN or. Cahul SA „Moldovagaz”, prin care s-a decis de a efectua calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 280 de zile (04 august 2015 – 10 mai 2016), în sumă totală de 243.491,27 de lei.

Prin încheierea din 03 octombrie 2016 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost atrasă în proces în calitate de intervenit accesoriu SRL „Cahul-Gaz”.

Prin hotărârea din 06 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea a fost admisă și s-a anulat decizia nr. 16 din 16 iunie 2016 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, emisă de către șeful SFGN or. Cahul SA „Moldovagaz” în privința SRL „Elit-Vadimax”, prin care s-a decis de a efectua calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 280 de zile (04 august 2015 – 10 mai 2016), în sumă totală de 243.491,27 de lei.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de către SA „Moldovagaz” și s-a menținut hotărârea din 06 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au întemeiat soluțiile prin faptul că decizia nr. 16 din 16 iunie 2016 a fost emisă de către șeful Serviciului Furnizare a Gazelor Naturale or. Cahul al SA „Moldovagaz” contrar prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, deoarece la actele cauzei nu se atestă Act, prin care s-ar demonstra cu certitudine faptul că la încheierea contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului non casnic în anul 2016 - 01 ianuarie 2016, de către reprezentanții furnizorului a fost efectuat controlul echipamentului de măsurare în vederea stabilirii integrității acestuia, cu consemnarea rezultatelor controlului efectuat.

În acest sens, instanțele de judecată au considerat drept întemeiate argumentele reclamantei privind calcularea eronată a consumului de gaze naturale pentru perioada de 280 de zile, or, verificarea echipamentului de măsurare trebuia să fie efectuată de către reprezentanții părții la momentul încheierii contractului de furnizare a gazelor naturale cu consumatorul final, așa după cum stipulează dispozițiile pct. 24 din Regulamentul sus-enumțat, ca cuantumului calculului efectuat să nu fie mai mare decât volumul obligațiilor ce rezultă din contractul de furnizare a gazelor naturale.

Referitor la argumentele părții privind lipsa necesității controlului echipamentului de măsurare a consumului de gaze naturale la reîncheierea contractului de furnizare a gazelor naturale, instanțele de judecată l-au considerat neîntemeiat, or, legislația în vigoare, în special pct. 24 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, expres și imperativ prevede obligația operatorului de rețea la solicitarea furnizorului, de a efectua controlul echipamentului de măsurare a consumului gazelor naturale.

Au menționat instanțele de judecată că părțile SA „Moldovagaz” nu a demonstrat încălcarea din partea reclamantei SRL „Elit-Vadimax” a clauzelor contractului de furnizare a gazelor naturale din 01 ianuarie 2016.

La fel, au reținut instanțele de judecată ierarhic inferioare că la actele cauzei nu se atestă Actul de constatare a încălcării clauzelor contractuale de către reclamantă, ca fiind unul obligatoriu, în condițiile în care, SA „Moldovagaz” a afirmat că echipamentul de măsurare a fost demontat în aceeași zi, în prezența reprezentantului SRL „Elit-Vadimax”, și transmis îndată pentru efectuarea constatătorii tehnico-științifice.

Or, simpla invocare că au fost depistate încălcări ale clauzelor contractuale de către reclamantă, ce ar fi dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, fără demonstrarea acestui fapt prin probe justificative, și fără întocmirea în acest sens a Actului de depistare a încălcării, nu servește drept temei de a considera că consumatorul final SRL „Elit-Vadimax”, a încălcat clauzele contractului de furnizare a gazelor naturale din 01 ianuarie 2016.

Au concluzionat instanțele de judecată că părțile SA „Moldovagaz” nu a demonstrat că anume reclamanta SRL „Elit-Vadimax” a decupat mecanismul de evidență a contorului de la baza acestuia, prin ce s-a produs încălcarea între roata dințată a mecanismului de trecere a gazelor și roata dințată a sumatorului, ce a dus la consumul gazelor naturale fără evidență. Mai mult ca atât, în conținutul deciziei nr. 16 din 16 iunie 2016, nu a fost reflectat acest fapt.

Prin urmare, în actul administrativ contestat nu a fost indicată modalitatea încălcării clauzelor contractuale de către reclamantă, or, conform pct. 129⁹ din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, furnizorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanțelor și a motivelor ce stat la baza emiterii acesteia.

Afară de aceasta, faptul nedemonstrării consumatorului final a modalității de încălcare a clauzelor contractuale în rezultatele examinării tehnico-științifice a contorului se regăsește și în concluzia Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 354 din 09 iunie 2016, întocmit de către Centrul Expertize Independente „CEXIN”, fapt confirmat și de către reprezentantul SRL „Cahul-Gaz” în cadrul ședinței instanței de apel, care a relatat că nu cunoaște din care cauză în raportul de expertiză lipsește concluzia privind modalitatea de încălcare a clauzelor contractuale de furnizare a gazelor naturale de către SRL „Elit-Vadimax”.

Distinct de aceasta, au reținut instanțele de judecată că ultimul control al echipamentului de măsurare a avut loc la 04 august 2015 și careva nereguli sau intervenții străine în acesta nu au fost depistate.

La 26 februarie 2019, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 06 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului SA „Moldovagaz” a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Cahul a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 26 februarie 2019, SRL „Cahul-Gaz” a depus referință, solicitând admiterea recursului declarat de către SA „Moldovagaz” împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 06 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, ca fiind emise cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 13 martie 2019, în adresa SRL „Elit-Vadimax” a fost expediată copia recursului declarat de către SA „Moldovagaz”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 15 aprilie 2019, SRL „Elit-Vadimax” a depus referință, solicitând să fie considerat ca inadmisibil recursul declarat de către SA „Moldovagaz”, cu menținerea deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 06 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Moldovagaz” este inadmisibil, din motivele ce succed.

În debut, Colegiul învederează că, în data de 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al acesteia.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosului administrativ se

va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului aliniat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate a recursurilor declarate împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel, în calitate de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel, vor fi verificate prin prisma normelor în vigoare până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, și respectiv încă valabile la momentul depunerii cererii de recurs.

Astfel, conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost expediată în adresa SA „Moldovagaz” la 26 decembrie 2018, recepționată de către recurentă la 04 ianuarie 2019 (f.d. 183, vol. I).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 26 februarie 2019.

Totodată, în conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către SA „Moldovagaz”, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cerere de apel, asupra cărora Curtea de Apel Cahul s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, se deduce că cererea de recurs de facto este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SA „Moldovagaz” nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor

să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către SA „Moldovagaz” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce SA „Moldovagaz” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat și au interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Moldovagaz” împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 195 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societate pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic